

Tárgy: birtoksértésben való közreműködés, iratcsatolási kötelezettség elmulasztása

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: 2022. F. 223/11.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a **dr. [...]** budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2023. január hó 23.** napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd

2 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

400.000,- Ft azaz (négy százezer forint) pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtja, amelynek végrehajtását 2 évre felfüggeszti.

A fegyelmi tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 80.000,- Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara 10900011-00000007-20950113 számú bankszámlaszámára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Az eljárás alá vont ügyvéd ellen [...] tett bejelentést, kifogásolva az eljárás alá vont ügyvéd azon tevékenységét, hogy birtokháborításnak minősülő cselekménynél működött közre.

A bejelentés alapján az előzetes vizsgálatot a vezető fegyelmi biztos elrendelte, és felhívta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy az ügyre vonatkozó releváns iratait nyolc napon belül csatolja.

A fegyelmi biztos a vizsgálati eljárás eredményeként készült fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában az eljárás alá vont ügyvéd terhére róttá, hogy azzal, hogy hatósági határozattal el nem rendelt önkényes birtokbavételi cselekménnyel ügyvédi minőségében vett részt és maga is birtokháborító magatartást tanúsított, megsértette az Üttv. 1. § (1) és (3) bekezdéseiben, valamint az ÜESZ 11.4., 13.1. és 13.2. pontjaiban foglaltakat; továbbá azzal, hogy felhívás ellenére az ügyre vonatkozó iratait nem csatolta, megsértette az ÜESZ 12.3. pontjában foglaltakat, amely magatartásaival 2 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

A megállapított tényállás:

2022. március 17-én kora délután a [...] Kft által megbízott személyek megjelentek a [...] szám alatti ingatlannál, az ott lévő kétlakásos társasház magasföldszintjén található, a Kft. tulajdonát képező lakás birtokbavételének céljából.

A bejelentő ezen a napon kora délután távozott az ingatlanból, amelynek földszinti részében kialakított másik lakásában tartózkodik életvitelszerűen családjával. Távozásakor észlelte, hogy az ingatlan előtt egy magán biztonsági cég autói sorakoztak fel. Kérésére az egyik biztonsági őr úgy nyilatkozott, hogy semmilyen közreműködést vagy segítséget a részéről nem kérnek. A bejelentő ekkor eltávozott, a Kft. által megbízott személyek pedig bementek a társasházi ingatlan felső lakásához tartozó bekerített részre. Ezt követően érkezett a helyszínre a Kft. ügyvezetője és az eljárás alá vont ügyvéd is, akik szintén bementek az ekkor már nyitott kertkapun az ingatlan felső részében kialakított lakáshoz tartozó kertészbe.

A bejelentő ezt követően kb. 15 perc múlva megérkezett az iskolából gyermekével, amikor azt tapasztalta, hogy az ingatlan mindkét kertkapuja nyitva van, és a kertben hét, számára ismeretlen személy tartózkodik, akik közül egy az épület erkélyajtóját, egy másik pedig a bejárati ajtaját próbálta kinyitni testi erővel, illetve szerszámokkal.

A bejelentő határozott tiltakozása ellenére a birtokháborítással az idegenek nem hagytak fel, többek között arra hivatkoztak, hogy egy ügyvéd is velük van. A bejelentő felhívta a saját ügyvédjét, aki a telefonhoz kérte az eljárás alá vont ügyvédet. Az ügyvédek között történt telefonbeszélgetés alapján azonban a kialakult konfliktushelyzetet nem sikerült feloldani, a Kft. által megbízott személyek az ingatlan továbbra sem hagyták el. Ekkor a bejelentő ismét felszólította az ingatlanon tartózkodókat, így többek között az ügyvezetőt és az eljárás alá vont ügyvédet is, hogy távozzanak az ingatlanból, akik azonban ennek továbbra sem tettek eleget.

A helyszínen jelenlévő eljárás alá vont ügyvéd igyekezett a kialakult indulatokat csillapítani a bejelentő helyszínen jelenlévő megrémült gyermekének megnyugtató érdekében.

A bejelentő hívására kikerült rendőrök eljárása során kiderült, hogy a Kft. és a bejelentő között több jogvita is van folyamatban az ingatlan kapcsolatban. Mivel azonban az ingatlan birtokában a bejelentő volt ekkor, amelyről a rendőrök helyszíni eljárásuk alkalmával maguk is meggyőződtek, az ingatlan elhagyására szólították fel a Kft. érdekében jelenlévő személyeket, akik ennek végül eleget tettek.

A Kft. az általa tulajdonolt ingatlan magassági szintjén található lakást kívánta önhatalommal birtokba venni, ennek érdekében korábban bírósági, vagy más hatósági eljárást nem indított, a birtokbaadásra a bejelentőt nem szólította fel. A birtokbavétel végül a helyszínen intézkedő rendőrök eljárásának eredményeképpen hiúsult meg.

A Kamara Vezető Fegyelmi Biztosa felhívta az eljárás alá vont ügyvédet a releváns iratainak becsatolására, aki azonban annak nem tett eleget, iratot a vizsgálati eljárásban nem csatolt, nyilatkozatot nem tett.

Az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatai:

Az eljárás alá vont ügyvéd a vizsgálati eljárásban nyilatkozatot egyáltalán nem tett, iratokat felhívás ellenére nem csatolt. A fegyelmi eljárásban előterjesztett írásbeli beadványában fegyelmi felelősségét vitatta, állította, hogy ő csupán az ügyfele, a Kft. megbízásából jelent meg a helyszínen, hogy közreműködjön az ügyfele tulajdonát képező ingatlan zárcseréjénél. Beadványában előadta, hogy az ingatlan elhanyagolt állapotú volt, állagmegóvás céljából kívánt az ügyfele birtokba lépni, és a vagyoni védelmi rendszer kiépítéséig vagyoni örökkel szerette volna azt a helyszínen őriztetni. Arról tudomással bírtak, hogy a bejelentő és családja is az ingatlanban lakik, de úgy tudták, hogy annak a földszinti részén kialakított lakásában, a fenti ingatlanról pedig úgy tudták, hogy az üres, és lakatlan. Az eljárás alá vont ügyvéd védekezéséppen előadta, hogy a helyszínen semmilyen tevékenység magatartást nem tanúsított, tevékenységet nem végzett, így birtokháborítást nem követett el. A tárgyaláson tett nyilatkozatában az eljárás alá vont ügyvéd fenntartotta az általa írásban előadottakat, fegyelmi felelősségét tagadta, elmondta, hogy a Kft. az ingatlan az M. Zrt.-től szerezte meg, egy banki követelés megvásárlása nyomán gyakorolta a vételi jogát és így lett az ingatlan tulajdonosa. Amikor az M. Zrt.-től megvette a Kft. a követelést, az M. Zrt. a Kft. elé tárta az aktát, ebben volt egy ingatlan értékét meghatározó szakvélemény, amelyben már akkor olyan képek voltak, amiből az derült ki, hogy az ingatlan 2014 óta lakatlan. Álláspontja szerint ezért sem valósulhatott meg birtokháborítás, a képek által is igazoltan az érintett ingatlan üres és lakatlan volt, noha az valaha B.G. tulajdonában állt. A Kft. ügyvezetője azonnali állagmegóvási munkálatokat akart elvégezni az ingatlanon, mivel azon már a tető is be volt szakadva, ezért akart mielőbb birtokba lépni. Előadta ugyanakkor azt is, hogy jogi eljárást nem indítottak az ingatlan birtokbavétele érdekében, mielőbb szerettek volna birtokba lépni.

Elmondta továbbá, hogy megbízója azért akarta, hogy ott legyen a helyszínen, mert korábban már többször összevesztettek B.-ékkal és a megbízója őt mediátornak szerette volna alkalmazni ilyen esetre.

Álláspontját összegezve előadta, hogy a vizsgált eljárás az igényérvényesítés megengedett módja, mert lakatlan volt az ingatlan és ráadásul a megbízója saját tulajdona is, az ingatlan pedig állagmegóvást igényelt. Elmondta továbbá azt is, hogy indítottak nyáron egy kiürítés iránti nemperes eljárást, azonban a bíróság szerint baj volt a petitummal és végül nem született döntés az ügyben. Azóta pedig a megbízója már meggondolta magát, már nem célja az ingatlan renoválása, új ingatlant szeretne ott felépíteni, ezért is nem tett további lépéseket a birtokba lépés érdekében.

A bejelentő a bejelentésében előadta, hogy 2022. március 17-én kb. 13:45-kor távozott az ingatlanából, amikor is észlelte, hogy az ingatlan előtt parkolt két [...] Security jelzéssel ellátott gépjármű.

Kb. 15 perc múlva megérkezett az iskolából gyermekével, amikor azt tapasztalta, hogy az ingatlana mindkét, általa bezárt, illetve eltorlaszolt kertkapuja nyitva van, és a kertben hét, számára ismeretlen személy tartózkodik, akik próbálnak az épületbe bejutni. A bejelentő előadta, hogy határozott tiltakozása ellenére a birtokháborítással az idegenek nem hagytak fel, arra hivatkoztak, hogy egy ügyvéd is velük van. A bejelentő felhívta a saját ügyvédjét, aki a telefonhoz kérte az eljárás alá vont ügyvédet. Az idegenek az ingatlant továbbra sem hagyták el, sőt, a bejelentőt fizikailag is ennek túrésre kényszerítették, aki számára időközben kiderült, hogy a jelenlévők közül egy K. úrnak nevezett személy érdekében történik a beavatkozás. Ekkor ismét felszólította az ingatlanán tartózkodókat, így többek között a K. úrként azonosított személyt és az eljárás alá vont ügyvédet, hogy távozzanak az ingatlanából, akik azonban ennek továbbra sem tettek eleget. Végül a hívására kiérkezett rendőröknek elmondta az általa tapasztaltakat, akik az ingatlan elhagyására szólították fel az idegeneket, így az eljárás alá vont ügyvédet is, akik ennek végül eleget tettek.

Az eljárás alá vont ügyvéd becsatolta továbbá azt a videofelvételt, amelyet a Kft. megbízásából a helyszínen készítettek, amely felvételt a fegyelmi tanács a tárgyaláson levetített, csatolta továbbá a P.M. Kft. által készített, az ingatlan értéket meghatározó szakvéleményt.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a végindítványában hivatkozott arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által csatolt videofelvétel kétséget kizáróan bizonyította a jelen eljárás tárgyát képező fegyelmi vétség elkövetését. A felvételen ugyanis jól látható, hogy nem a Kft. birtokában van az ingatlan. A kiérkező rendőr is tudta, hogy az ingatlan jogszerű birtokbavétele érdekében egy birtokpert kellett volna indítani, a jogszerű birtokbavétel szempontjából ugyanis teljesen irreleváns, hogy az ingatlan lakatlan-e vagy sem. Jelen esetben tehát egyértelműen megállapítható, hogy egy önkényes birtokba vételi kísérlet történt, amelyhez kapcsolódóan K. úr a legalitás látszatát akarta kelteni, ezért tartott igényt az ügyvédi közreműködésre, amelyhez az eljárás alá vont ügyvéd asszisztált is. Súlyosító körülményként értékelte a fegyelmi biztos, hogy az eljárás alá vont ügyvéd még a fegyelmi tárgyaláson sem értette meg, hogy a magatartása miért volt kifogásolható. Enyhítő körülményként kérte ugyanakkor értékelni, hogy az eljárás alá vont, ha nem is mediált, de a kisgyermek érdekében felszólította a többieket a birtoksértő cselekmény felfüggesztésére. A fegyelmi biztos álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd 2 rendbeli fegyelmi vétséget követett el akkor, amikor hatósági határozattal el nem rendelt önkényes birtokbavételi cselekményen ügyvédi minőségében vett részt és maga is birtokháborító magatartást tanúsított, megsértve ezzel az Üttv. 1. § (1) és (3) bekezdéseiben foglaltakat, valamint az ÜESZ 11.4., 13.1. és 13.2. pontjaiban foglaltakat. Az eljárás alá vont ügyvéd továbbá azzal a magatartásával, hogy felhívás ellenére az ügyre vonatkozó iratait nem csatolta, megsértette az ÜESZ 12.3. pontjában foglaltakat is, amely további egy rendbeli szándékos fegyelmi vétségnek minősül, így összesen 2 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg. A fegyelmi biztos az Üttv. 108. § b) pontja alapján pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabására tett indítványt az eljárás alá vont ügyvéddel szemben, 2 rendbeli, szándékosan elkövetett fegyelmi vétség miatt.

Az eljárás alá vont ügyvéd záró nyilatkozata:

Az eljárás alá vont ügyvéd záró nyilatkozatában elmondta, hogy megértette, hogy mi volt a probléma a magatartásával. Kijelentette ugyanakkor, hogy a lelkiismerete tiszta, és a jogszabályok ellen nem vétett, mivel az ingatlan lakatlan volt.

Elsődlegesen kérte a fegyelmi eljárás megszüntetését, másodlagosan kérte a lehető legenyhébb büntetés kiszabását, amelynek során kérte figyelembe venni, hogy egy alkalmazott ügyvéd és egy titkárnő megélhetése múlik a munkavégzésén, továbbá, hogy munkanélküli felesége és 4 éves kislánya eltartásáról gondoskodik. Az volt a véleménye, hogy a fegyelmi eljárás önmagában már elérte a célját vele szemben, hiszen az is egyfajta büntetés volt számára, hogy jelen kellett lennie az eljárás során.

A fegyelmi tanács döntése:

A fegyelmi tanács a fegyelmi biztos által előterjesztett indítványt megalapozottnak találta.

Figyelemmel arra, hogy a fegyelmi eljárást kezdeményező határozat szerint kifogásolt tevékenységet az eljárás alá vont ügyvéd 2022. március 17. napján fejtette ki, ezért azt anyagi jogi szempontból az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.), illetőleg az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló jelenleg is hatályos 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) rendelkezései szerint kellett vizsgálni.

A fegyelmi tanács a tényállást a bizonyítékok egybevetésével, a bejelentésben tett tényelődadás, az eljárás alá vont ügyvéd védekezése, valamint a rendelkezésre bocsátott videofelvételen látottak alapján állapította meg. A videofelvétel alapján egyértelmű volt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megbízója, a Kft. nem volt az ingatlan birtokában a cselekményt megelőzően, azt részére önként korábban senki nem adta birtokba, éppen ezért került sor arra, hogy az ingatlanba megkíséreltek önhatalommal, dolog elleni erőszakkal bejutni, amely cselekménynél az eljárás alá vont ügyvéd mindvégig jelen volt. Ebben a szándékában akadályozta meg az eljárás alá vont ügyvéd megbízóját a bejelentő, amikor az ingatlanba visszatérve nem engedte azt felnyitni, illetve rendőrt hívott a helyszínre. A rendőrség – szintén a csatolt videofelvételen rögzített – eljárása eredményeképpen az is megállapítható volt, hogy a Kft. által birtokba venni kívánt ingatlan birtokában a bejelentő volt, ahhoz ő rendelkezett kulccsal, abban ingóságokat tárolt, ennek megfelelően a tényleges hatalmat az ingatlan felett a bejelentő gyakorolta.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 1. § (3) bekezdése értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) 11.4. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója csak jogerős hatósági határozat alapján elrendelt végrehajtási cselekményeknél lehet jelen. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem működhet közre birtokháborításnak minősülő cselekménynél.

Az ÜESZ 13.2. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója felhívja az ügyfele figyelmét a bírósági és hatósági eljárás szabályaira, azok megtartására, valamint a bíróság és a hatóság méltóságának tiszteletben tartására.

Az ÜESZ 12.3. pontja értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója - függetlenül attól, hogy tesz-e nyilatkozatot - az ügyvédi kamara és szervei részére az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi ügyben felhívásra az ügygel összefüggő iratokat - kamarai jogtanácsos, illetve jogi előadó esetében azon iratokat, amelyek felett rendelkezni jogosult - köteles becsatolni.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezésére tekintettel a fegyelmi tanácsnak abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az egyéb bizonyítékokra tekintettel helytálló lehet-e az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezése, hogy egy elhagyatott, lakatlan, egyébként ügyfele tulajdonát képező ingatlanba kívánt a megbízója bejutni, továbbá, hogy ő a helyszínen birtokháborító magatartást nem fejtett ki, passzív jelenlétűje volt csupán az eseményeknek.

Ahogy arra a fentiekben már utalt a fegyelmi tanács, a csatolt videofelvételből egyértelműen megállapítható volt, hogy a Kft. nem volt az ingatlan birtokában, éppen annak birtokát szerette volna önhatalmúlag, az egyébként bezárt ingatlan nyílászáróinak felfeszítése útján megszerezni.

Ez a cselekmény minden kétséget kizáróan tilos önhatalomnak minősül, hiszen az ingatlant a bejelentő tartotta ténylegesen hatalmában, ő minősült birtokosnak, és nem volt a Kft. feljogosítva arra sem jogszabály, sem hatósági határozat útján, hogy ezt a birtokállapotot – a tulajdonjogára hivatkozással – önhatalommal megváltoztassa. A Ptk. egyedül az 5:6. §-ában ismeri el az önhatalom alkalmazásának jogosságát, ennek azonban feltétele, hogy annak alkalmazója korábban birtokos volt, és az elvesztett birtok visszaszerzése érdekében más birtokvédelmi eszköz igénybevételére lehetősége nem volt, mivel az azzal járó idővesztés a birtokvédelmet megghiúsította volna. Jelen esetben azonban ezek a feltételek nem teljesültek, lévén, hogy a Kft. az eljárás alá vont ügyvéd előadása szerint sem volt korábban az ingatlan birtokosa.

Az ÜESZ 11.4. pontja szerinti előírás lényege éppen az, hogy az ügyvédi hivatás gyakorlóit elsősorban a rendelkezésre álló jogi eszköztár igénybevételére szorítsa a megbízókik érdekében, és meggátolja, hogy a közreműködésükkel – adott esetben jogszerűségében – vitatható reálcselekmények kerüljenek végrehajtásra. Éppen ennek érdekében írja elő a szabályzat hivatkozott rendelkezése, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója csak jogerős hatósági határozat alapján elrendelt végrehajtási cselekményeknél lehet jelen, és nem működhet közre birtokháborításnak minősülő cselekménynél. Az ÜESZ 2.1. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója minden *törvényes* eszközt köteles igénybe venni ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, amibe nem tartozik bele az ügyfél által jogerős hatóság határozat hiányában, önhatalmúlag végrehajtott birtokbavétel során történő közreműködés. Az eljárás alá vont ügyvédnek pontosan tisztában kellett lennie azzal, hogy milyen jogi eljárások állnak a rendelkezésére abban az esetben, ha megbízója tulajdonjoga ellenére nem jut az ingatlan birtokába, mint ahogyan – elmondása szerint – tett is kísérletet egy ilyen eljárás megindítására. Mi sem igazolja jobban a helyzet megoldására igénybe vehető jogi lehetőségek trivialisitását, minthogy a helyszínen intézkedő rendőrfőnök is egyértelmű tájékoztatást adott arról, hogy mi az ilyen esetben követendő eljárás. Az eljárás alá vont ügyvéd akkor, amikor annak ellenére asszisztált ügyfele birtokba lépési kísérleténél, hogy tudomással bírt arról, hogy az ügyfele részére az ingatlan birtokát senki nem ruházta át, annak megszerzése érdekében jogi lépéseket nem tett, és legkésőbb a helyszínen fel kellett ismernie, hogy dolog elleni erőszakkal kíván az ingatlan birtokába lépni, pontosan tisztában kellett legyen azzal, hogy magatartása az ÜESZ 11.4. pontjába ütközik. Ezen pedig az sem változtat, hogy az eljárás alá vont ügyvéd maga nem vett részt az ajtó felfeszítésében, hanem pusztán passzív szemlélője volt a történéseknek. Egyrészt az ÜESZ 11.4. pontja nem kíván meg aktív közreműködést, önmagában a jelenlétet is tilalmazza, másrészt az ügyvédi jelenlét adott esetben akkor is közreműködésként értékelhető, ha az passzivitásban nyilvánul meg, amennyiben az ügyvéd az ügyfele részére szándékerősítőleg hat, vagy más jelenlévő személyek esetében hozzájárul ahhoz, hogy a legalitás látszatát keltse, és emiatt alkalmas lehet e személyek akaratának befolyásolására.

Míndezek alapján a fegyelmi tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd azzal, hogy hatósági határozattal el nem rendelt önkényes birtokbavételi cselekményen ügyvédi minőségében részt vett, megsértette az Üttv. 1. § (1) és (3) bekezdéseiben foglaltakat, valamint az ÜESZ 11.4. és 13.2. pontjaiban foglaltakat, amellyel 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el. Az eljárás alá vont ügyvéd továbbá azzal a magatartásával, hogy felhívás ellenére az ügyre vonatkozó iratait nem csatolta, megsértette az ÜESZ 12.3. pontjában foglaltakat, ami további 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétségként értékelendő.

Fentiekre tekintettel az eljárás alá vont ügyvéd összesen 2 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, mivel a tevékenységére vonatkozó szabályokkal tisztában volt, de cselekménye, illetve a mulasztása következményeibe belenyugodott.

__

A joghátrány alkalmazása körében a fegyelmi tanács enyhítő körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1 kiskorú gyermek és házastársa eltartásáról gondoskodik, ugyanakkor súlyosító körülményként értékelte a többrendbeli szabályszegést. A fegyelmi tanácsnak az ügy tárgyi súlyának megítélésénél értékelnie kellett azt is, hogy az ügyvédség iránti bizalom szempontjából kiemelt jelentőségű az eljárás alá vont ügyvéd által megszegett előírás, amely a lehetőségét is el kívánja venni annak, hogy egy ügyvéd jogellenesnek minősülő cselekménynél működjön közre.

E szabály szigorú betartása, valamint másokkal történő betartatása is alapvető kari érdek. Az ügyvéddel szemben jogos társadalmi elvárás, hogy az ügyfelét alapvetően a hatósági út igénybevételére biztassa, és ne a jogon kívüli eszközök, adott esetben a tilos önhatalom érvényre juttatására. Erre tekintettel a fegyelmi tanács a büntetési célok, így mind a speciál, mind a generál preventív hatás elérése érdekében szükségesnek tartotta a rendelkező részben írt összegű pénzbírság kiszabását.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a fegyelmi vétség súlyára, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, mérlegelési jogkörében szabta ki. Ennek során a cselekmény súlyának értékelésénél figyelemmel volt arra is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a helyszíni jelenléte során alapvetően igyekezett mediálni a felek között, és inkább a konfliktushelyzet feloldására, mintsem annak eskalálására törekedett.

A hivatkozott bünteteskiszabási körülmények alapján a fegyelmi tanács az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyával arányban állónak és egyben szükségesnek tartotta az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbírság fegyelmi büntetés alkalmazását, annak mértékét pedig a kiszabható keret alsó felében határozta meg. A fegyelmi büntetés kiszabásánál a fegyelmi tanács figyelembe vette az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeit és jövedelmi viszonyait, valamint a súlyosító, és a javára szóló enyhítő körülményeket is. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a kiszabott fegyelmi büntetés szükséges, de egyben elégséges is azon cél eléréséhez, hogy az eljárás alá vont ügyvédet a jövőben visszatartsa hasonló jellegű fegyelmi vétség elkövetésétől, továbbá, hogy másokat is visszatartsa adott esetben hasonló fegyelmi vétség elkövetésétől.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, a fegyelmi tanács az Üttv. 142. § (2) bekezdése alapján kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet az eddigi eljárással felmerült átalányköltség viselésére.

Felhívja a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét, hogy az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontja alapján nem folytathat ügyvédi tevékenységet az, akinek ügyvédi kamarával szemben legalább a kamarai szabályzatban meghatározott mértékű lejárt tagdíjtartozása vagy végrehajtható kamarai határozaton alapuló más tartozása van, és azt az ügyvédi kamara írásbeli felhívásra sem egyenlítette ki, Felhívja a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét, továbbá arra, hogy az Üttv. 149. § (1) bekezdés b) pontja szerint a területi kamarai tagságot a kamara megszünteti, ha a kamarai tag az ügyvédi kamarai tagdíjfizetési vagy végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettségét felszólítás ellenére nem teljesítette, mely okból történt megszüntetés esetén, a 149. § (6) bekezdés szerint, a fizetési kötelezettség teljesítését követően, de legkorábban a határozat véglegessé válásától számított egy év elteltével nyílik lehetőség a területi kamarába tagként történő felvételre, illetve az ügyvédi kamarai nyilvántartásba vételre.

A Fegyelmi Tanács határozata 2023. március 18. napján jogerős és a felfüggesztett büntetés kivételével végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2022. F. 223.)